

Hur tar sig montessorielever vidare i livet? Gustav Mosséen, 23 år, gick på Kullaviks Montessoriskola, vad hände sen?

Varför blev det montessoriskola för dig?

Kullaviks Montessoriskola hade ett gott rykte så det var nog därför mina föräldrar valde den skolan. Mina systrar som är fyra år äldre gick där så det blev naturligt att även jag skulle börja.

Hur minns du montessori den första tiden i skolan?

Mitt tidigaste minne var att vi gjorde våra egna scheman. Jag fick fundera på vad jag ville göra på de olika passen. Och självklart valde jag det som jag var mest intresserad av. Viss styrning fanns ju för att få med alla ämnen. Men att valet var mitt kändes bra och viktigt för mig. Jag gillade mycket att vi inte var låsta till ett och samma klassrum

med en och samma klass.

Vi satt tillsammans med elever från olika årskurser men alla hade sin egen personliga plan att jobba med. Jag minns att när jag var riktigt liten ville jag kunna räkna till 1 000 och fick göra upp en plan för hur jag skulle kunna lära mig det. Det där tror jag absolut jag fått med mig genom livet – att göra min egen plan och följa den för att till slut nå målet. Jag vet att jag hade några kompisar som inte gick på montessoriskola - de hade sin bänk där de alltid satt och alla gjorde precis samma uppgift i boken – den som läraren bestämt. Vi gjorde alltid olika saker utifrån vad vi själva hade bestämt. Det tyckte jag verkade mycket bättre.

Vad betydde lärarna?

Lärarna hjälpt till att göra skolan större genom att engagera oss i vad som hände i världen utanför. I NO hade vi en väldigt passionerad lärare, det gjorde mig intresserad av ämnet. Vi deltog i en tekniktävling och lärde oss hur man programmerar en robot. Det gick bra för oss i tävlingen, efter att gått vidare i regionfinalen på Chalmers Tekniska Högskola blev det nordisk final i Köpenhamn, vi var duktiga och var nära att komma med till finalen i Australien. Jag gillade verkligen teknik och på högstadiet fanns det engagerade lärare som hade undervisning

efter skoltid för de som ville lära sig mer. Där var jag ofta.

Vad lärde du dig som tog dig framåt?

Främst att ta eget ansvar för att komma dit jag vill. Det har gått bra för alla kompisar i min montessoriklass. Alla kanske inte fick högsta betyg, men det var inte det viktigaste. Vi har ett driv och tar oss vidare i livet för att göra det de vi brinner för. Jag tror det grundar sig i att vi aldrig lutade oss tillbaka. Vi var vana vid att få hjälp och coaching när vi ville bli bättre i något ämne. Det var vi själva som tog ansvaret för att nå de mål vi ville uppnå i skolan. Lärarna fanns där för att hjälpa oss att göra en plan för det. Vi fick frågan om det var något vi själva inte var nöjda med. Och då satte vi oss tillsammans med läraren för att bryta ner problemet för att kunna lösa det. Jag gör på

samma sätt idag när jag går på högskolan – bryter ner problem, delar upp mål i delmål. Det är en grundinställning jag har till det mesta.

Du valde teknik även i gymnasiet, men tog också ett sabbatsår. Vad gör du just nu?

Mitt teknikintresse höll i sig och jag valde Teknisk design på gymnasiet och därefter tog jag ett sabbatsår för att prova

andra saker i livet. Jag testade flera olika yrken och i arbetslivet tog jag med mig att alltid göra mitt bästa och själv ta ansvar. Jag hann prova på att arbeta som servitör, hovmästare, trädgårdsmästare, lärarvikarie i min gamla montessoriskola och möbelflyttare. Dessutom åkte jag till London för att gå en bartenderutbildning. Nu pluggar jag Maskinteknik på Chalmers Tekniska Högskola och påbörjar min Masterutbildning genom att plugga ett halvår i Milano. Jag vill söderut, till havet. Att vara fri i sinnet, ta eget ansvar, ta mig framåt, känna nyfikenhet på livet och vad det erbjuder tror jag absolut jag fått med mig från montessori. Jag fick en skolgång där lärarna såg mig, lyfte mig och såg till att jag fick göra det som intresserade mig. Det är en väldigt bra grund. ■

”

Det har gått bra för alla kompisar i min montessoriklass. Alla kanske inte fick högsta betyg, men det var inte det viktigaste.

Vi har ett driv och tar oss vidare i livet för att göra det de vi brinner för.”

Foto: Gustav Mosséen